

## Arrest

nr. 108 882 van 2 september 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2013.

Gelet op artikel en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U, een Pakistaans staatsburger van Rajput origine, bent afkomstig van Simbli, district Gujart in de provincie Punjab. U was eigenaar van een huis dat u in opdracht van uw vader verhuurde. U verhuurde de woning aan Azeem Khan, die akkoord ging om in de woning zijn familie onder te brengen. Azeem Khan betaalde de eerste twee maanden huur, echter de derde maand betaalde hij niet. U besloot de huur voor de derde maand persoonlijk te gaan vragen. Toen u op 12 november 2011 bij het huurhuis aankwam ging u het huis binnen en zag u 4 personen met wapens. Deze personen waren boos en bedreigden u. Toen u hen vertelde dat u de huiseigenaar was, werd Azeem Khan erbij geroepen, die u zei dat u best kon vertrekken. U ging naar buiten en belde de politie op. U wachtte een half uurtje op de politie. Omdat de politie niet kwam besloot u zelf naar de politie te stappen. U legde een klacht neer bij de politie. Deze dag viel de politie uw huurwoning binnen. Er ontstonden problemen*

met de politie. Twee dagen later ging u naar uw vriend Rashid, een politieagent. Hij maakte u duidelijk dat u zelf niet naar het huurhuis terug moest gaan, maar dat hij zelf een kijkje ging nemen. Rashid werd toen hij op de deur van het huurhuis klopte aangesproken door een persoon die hem vroeg wat de reden was dat hij daar aanklopte. Rashid maakte duidelijk dat hij een politieagent was, waarop de man wegliep. Na het bezoek van Rashid kreeg u een telefoon van Azeem Khan die u beschuldigde alles tegen de politie te hebben gezegd. Azeem Khan maakte in dat telefoontje duidelijk dat u te maken had met de taliban. Na het telefoontje van Azeem werd u onderweg naar huis door drie à vier personen tegen gehouden en geslagen. Ook het huis waar u woonde werd toen u in het huis aanwezig was beschoten. Hetzelfde gebeurde toen u samen met een vriend in zijn auto reed. De wagen van uw vriend werd onder vuur genomen. Uw vader besloot dat u beter kon weggaan en na 20 december 2011 vertrok u naar Karachi. Tijdens uw verblijf in Karachi kreeg u op uw gsm een dreigtelefoon van een onbekende persoon die u liet verstaan dat weglopen niet zou helpen, dat ze u nooit zouden sparen. Een week na uw vertrek naar Karachi werd uw jongere broer geslagen en werd hij ondervraagd over uw verblijfplaats. In februari 2012 verliet u Pakistan en reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië naar België. U kwam in België aan op 3 mei 2012 waar u dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U neem wanneer u pas in België was aangekomen contact op met uw familie en u krijgt te horen dat jullie woning nog twee keer werd beschoten, een onbekende persoon achter u had gevraagd bij de burens en dat uw jongere broer werd geslagen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, een krantenartikel, een politierapport en twee documenten van het huis en twee huurcontracten d.d. 1 september 2010 en 1 maart 2011.

## **B. Motivering**

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn omdat u vreest gedood te worden door Azeem Khan, die behoorde tot de taliban, omdat u politie had ingelicht van de aanwezigheid van meerdere mensen en van wapens in het huis dat u aan hem verhuurde (CGVS p. 5). Omwille van onderstaande redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat er tegenstrijdigheden en incoherenties werden vastgesteld in uw verklaringen. Uw verklaringen betreffende het moment waarop u bij de politie een rapport liet opstellen betreffen een eerste incoherentie. U verklaarde op het gehoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u in december 2011 een rapport (FIR) bij de politie had ingediend. U kon de juiste datum niet weergeven, maar u dacht november, december. U verduidelijkte dat u 5 à 6 dagen voor uw vertrek naar Karachi – u vertrok volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal na 20 december 2011, volgens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken in januari 2012 – het politierapport had ingediend (CGVS p. 11; vragenlijst CGVS punt 3.5). Echter later in uw gehoor verklaarde u dat u de FIR had ingediend op 12 november 2011, dezelfde dag dat welke de politie naar het huis ging (CGVS p. 14). U situeerde het indienen van de FIR plotseling dus veel eerder, en verschillende weken voor uw vertrek naar Karachi, in plaats van enkele dagen. U werd gewezen op de incoherentie in uw verklaringen en u antwoordde dat u niet meer de juiste datum wist maar dat u zeker was dat u in de maand november de huur ging halen, daar de wapens zag en u daarop een rapport ging indienen (CGVS p. 14). Dit is echter geen afdoende verklaring voor de uiteenlopende verklaringen. Ook het feit dat u uw tweede situering dezelfde datum als deze vermeld in de FIR weergeeft, is niet afdoende. Gelet op het belang van deze feiten als aanleiding voor uw vlucht, kan verwacht worden dat u deze feiten doorheen uw gehoor eenduidig situeert ten opzichte van uw vertrek uit uw dorp. Deze vastgestelde tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Na het gehoor en studie van uw verklaringen is vastgesteld dat u ook incoherente verklaringen aflegt over het moment waarop de politie het huurhuis ging onderzoeken na uw klacht. U stelde aanvankelijk dat u vermoedde dat de politie op 12 november 2011, na uw klacht het huis ging onderzoeken (CGVS p. 14). U maakte duidelijk dat de politie het huurhuis had doorzocht voor uw bezoek bij Rashid twee dagen na uw klacht (CGVS p. 19, 20). Echter in de loop van het gehoor beweerde u dat u dat u niet weet of de politie effectief naar het huurhuis is gegaan (CGVS p. 20), wat incoherent is met uw eerdere verklaringen tijdens het gehoor en ernstige vraagtekens oproept bij de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden over het moment waarop u de huur ging halen en naar de politie ging. U beweerde aanvankelijk tijdens uw gehoor op 12 november 2011 naar het huis te zijn gegaan om de huur te halen en dat u dezelfde dag naar de politie ging (CGVS p. 7, 14). Verderop tijdens uw gehoor verklaarde u dan dat u de datum waarop u de huur ging halen was vergeten, maar dat u zeker om 8 uur 's avonds achter huur was gegaan (CGVS p. 17). Daar u de datum niet meer wist, werd u gevraagd of u kon zeggen op welke weekdag u de huur bent gaan halen. Echter ook op welke dag in de week u dit deed wist u niet meer, u kon enkel aangeven 's avonds (CGVS p. 18). Vastgesteld dient te worden dat u tijdens uw gehoor aanvankelijk kon duidelijk maken wanneer u huur ging halen en wanneer de politie naar uw huis ging, maar dat u in de loop van

het gehoor dit niet meer kon. Gezien deze momenten de directe aanleiding zijn van uw problemen met Azeem Khan en met de taliban, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u deze momenten coherent en eenduidig kan situeren. Deze incoherente verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over de evolutie van uw problemen na uw vertrek uit Pakistan zijn uw verklaringen niet eenduidig. U beweerde aanvankelijk dat u bij aankomst in België na het eerste contact met uw familie, onmiddellijk na uw aankomst, vernam dat uw jongere broer werd geslagen, dat er door een onbekende achter u werd gevraagd en dat het huis waar jullie woonden werd beschoten. Deze gebeurtenissen hadden plaatsgevonden in de maanden dat u onderweg was naar België (CGVS p. 12, 13). U werd gevraagd of u na dit eerste contact nog nieuws had vernomen over problemen na uw vertrek en u gaf aan dat u niets meer had gehoord (CGVS p. 13). Echter in het verdere verloop van het gehoor verklaarde u dat uw familie de laatste keer u met hen contact had, anderhalve maand tot twee maanden voor het gehoor, u liet weten dat er nog steeds mensen rondlopen in de buurt en dat jullie woning twee à drie keer werd beschoten (CGVS p. 15, 16). Geconfronteerd met uw aanvankelijke verklaringen stelde u dat u ook aanvankelijk had vermeld dat er nog iets was gebeurd nadat u naar België was gekomen (CGVS p. 16). Deze uitleg is niet afdoende daar het geen verklaring biedt waarom u duidelijk stelde dat u na het eerste contact met uw familie in Pakistan niets meer had gehoord. Ook deze incoherentie in uw verklaringen doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wankelen.

Voorts moet opgemerkt worden dat de versie van uw asielrelaas zoals u deze verklaarde voor het Commissariaat-generaal opvallende verschillen bevat met de versie die u liet optekenen in de CGVS vragenlijst, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel deze vragenlijst een samenvatting is van uw verklaringen, kan men er toch vanuit gaan dat u alle essentiële elementen, die aanleiding gaven tot uw vlucht uit Pakistan, in een correcte context en volgorde wist te plaatsen. Er moet vastgesteld worden dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen dat Azeem Khan u vroeg om weg te gaan uit het huis dat u verhuurde. Daarna belde Azeem Khan u op en zei dat u gedood zou worden indien u hierover met andere mensen sprak of indien u naar de politie zou stappen. Hij voegde er aan toe dat hij tot de taliban behoorde. U verklaarde dat u later alles vertelde aan Rashid een vriend van u en politieagent (vragenlijst CGVS punt 3.5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde u dat twee dagen nadat u huur ging ontvangen en Azeem u vroeg om te vertrekken uit het huurhuis u naar Rashid ging en hem sprak over wat er in het huis was gebeurd. Rashid liet u verstaan dat hij persoonlijk zou gaan kijken naar het huis. Na dit bezoek van Rashid aan uw huurhuis kreeg u een telefoon van Azeem die u beschuldigde de politie te hebben verwittigd (CGVS p. 19, 20, 21, 23, 24). U werd gewezen op uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u herhaalde dat u eerst naar Rashid was geweest en dat u dan pas werd bedreigd (CGVS p. 24). Het herhalen van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal is geen afdoende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Gezien dit element deel uit maken van de kern van uw asielrelaas, is het redelijk te verwachten dat u de chronologie eenduidig en coherent kan weergeven in de opeenvolgende gehoren. De vastgestelde tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u essentiële elementen in uw asielrelaas niet vermeldt tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u de dag dat u huur ging halen, u ook naar de politie was gegaan om een rapport in te dienen (CGVS p. 11, 14, 17, 19, 20). Echter u vermeldde niet uw bezoek aan de politie, noch het bezoek van de politie aan uw huurhuis, noch het neerleggen van een klacht bij de politie tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken. U legde uit dat ze u daar niet naar hadden gevraagd en dat u enkel had verteld wat ze u vroegen (CGVS p. 23). Dat u dergelijke cruciale elementen van uw asielrelaas niet zou vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer u werd gevraagd naar de problemen die aanleiding gaven tot uw vlucht uit uw land van herkomst is geenszins geloofwaardig te noemen indien de feiten werkelijk zijn gebeurd. Uw uitleg hier niet achter te zijn gevraagd is niet afdoende daar u algemeen werd gevraagd een overzicht te geven van de belangrijkste feiten. Het vermelden van de bezoeken bij en van de politie, de klacht zijn de directe reden waarom u door de taliban, door Azeem Khan wordt vervolgd, behoren tot de belangrijkste feiten van uw asielrelaas. Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden over de beschieting van uw woning, op het moment dat u thuis was (CGVS p. 21). U maakt hiervan geen melding in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw uitleg dat ze u dit niet hebben gevraagd, u werd gevraagd kort verklaringen af te leggen, is geen afdoende uitleg (CGVS p. 24). Zelfs indien u uw relaas slechts beperkt uiteen zou zetten, mag verwacht worden dat u minstens melding zou maken van alle concrete en ernstige problemen die u ondervond voor uw vertrek uit Pakistan.

Gezien de incoherente verklaringen, gezien de tegenstrijdigheden en de omissies allen betrekking hebben op de essentie van uw asielrelaas, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Bovendien moet tevens opgemerkt worden dat u beweerde een vrees te hebben voor Azeem Khan en de taliban waartoe hij behoorde (CGVS p. 5,6, 15). U werd gevraagd welke taliban u effectief vreest en u antwoordde dat u het niet weet, dat Azeem u het niet had verteld. Gevraagd naar welke taliban-organisatie actief was in uw herkomstregio of wie de leiders waren van de taliban in uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven. Op de vraag of u iets had ondernomen om uit te zoeken wie u juist moest vrezen van de taliban, liet u verstaan dat uw leven al in gevaar was; dat u niet wist hoe u dat had moeten uitzoeken maar dat u wist dat het Azeem Khan was (CGVS p. 6, 15, 23). Deze uitleg is niet afdoende, van een persoon die beweert de taliban te vrezen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover meer informatie kan geven, omdat verwacht wordt dat hij op zijn minst pogingen had ondernomen om dit uit te zoeken. Uw dermate gebrek aan belangstelling voor wie u naast Azeem Khan wordt vervolgd ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u uw asielrelaas niet aannemelijk kan maken, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg.

Bijgevolg kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat persoonsgegevens die niet worden betwist. Het krantenartikel (een samenvatting van uw relaas) is een (geknipte) kopij, zonder naam van de krant, en niet gedateerd. Bijgevolg kan dit document geen begin van bewijs of aanwijzing zijn van uw relaas. Over de FIR d.d. 12 november 2011 die u ter ondersteuning van uw asielrelaas voorlegt, dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat in uw verklaring in de FIR niet vermeldt wordt dat u op het moment van de dreiging ook Azeem Khan sprak. U vermeldt enkel de bedreiging door 4 andere personen. Gezien deze persoon de persoon is tegen wie u een klacht ging indienen, is het redelijk te verwachten dat u ook in de FIR melding zou gemaakt hebben dat u hem die dag had gesproken toen u de huur zou gaan halen. Uw verklaring wie u allemaal zag in het huurhuis verschilt van de inhoud van de voorgelegde FIR, bijgevolg zet dit verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen. Bovendien uit toegevoegde informatie blijkt dat mits fraude alle soorten documenten bekomen kunnen worden in Pakistan. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met overtuigende en geloofwaardige verklaringen, in casu niet het geval. De twee huurcontracten geven aan dat u een winkel gelegen in Jinnah Colony verhuurde. De twee documenten betreffende uw eigendom, geven weer dat u en uw familie een eigendom in bezit hebben. Deze laatste feiten worden niet betwist.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de beginselen van behoorlijk bestuur, en van richtlijn 2004/83/EG.

#### **2.1.2. Stukken**

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift 2 documenten met algemene informatie betreffende Pakistan: een reisadvies van Buitenlandse Zaken en een stuk betreffende corruptie in Pakistan.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is gezien (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde gedurende het gehoor, meer bepaald over het ogenblik waarop hij bij de politie een rapport liet opstellen, over het ogenblik waarop de politie zijn huurhuis ging onderzoeken, en over de problemen die zijn familie na zijn vertrek ondervond, (ii) het relaas zoals hij dat aangaf tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal opvallende verschillen bevat met de versie die verzoeker liet optekenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, meer bepaald met betrekking tot de volgorde van de gebeurtenissen die de kern van het asielrelaas betreffen, (iii) verzoeker cruciale elementen van zijn relaas niet vermeldde bij de Dienst vreemdelingenzaken, namelijk zijn klacht bij de politie en de huiszoeking die daaruit volgde, (iv) verzoeker geen achtergrondkennis had over de taliban die hij beweert te vrezen.

In zijn verzoekschrift wijt verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aan geheugenverlies en aan het feit dat hij *“verkeerd werd begrepen, of nog, de vertaler een vertaalfout heeft gemaakt”*. De hiaten in zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken wijt verzoeker aan het feit dat hij *“heel waarschijnlijk”* niet de kans gekregen heeft om zijn verklaringen na afloop van dat gehoor te wijzigen. Verzoeker meent dit af te kunnen leiden uit het feit dat hij op het gehoor bij de commissaris-generaal verklaarde dat de dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken hem slechts de *“uitgeprinte documenten”* voorlas, en dat niet met zekerheid kan worden bepaald dat die uitgeprinte documenten effectief de vragenlijst betreffen.

De Raad stelt vast dat alle motieven van de bestreden beslissing steun vinden in de stukken van het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. De kritiek van verzoeker op deze motieven is niet dienstig. Verzoeker brengt immers geen medisch attest bij dat zijn geheugenverlies attesteert. Verzoeker heeft bovendien op geen enkel ogenblik noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding gemaakt van eventuele problemen met de tolk. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt ten slotte dat zowel de verklaring van 7 mei 2012 als de vragenlijst van diezelfde datum aan verzoeker werden voorgelezen in het Punjabi waarop hij zich vervolgens akkoord verklaarde met de inhoud ervan door beide documenten te ondertekenen. De motivering van de bestreden beslissing blijft onverkort overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. Op basis van de gezamenlijke draagkracht van de voormelde motieven kon de commissaris-generaal in redelijkheid tot de conclusie komen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is en derhalve geen aanleiding kon geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde stukken, namelijk het FIR en de fotokopie van het krantenartikel, merkt de Raad op dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover zij geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non*, dat fotokopieën sowieso geen bewijswaarde hebben, en bovendien uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat documenten in Pakistan frequent worden vervalst. De voorgelegde stukken vermogen derhalve de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet te herstellen. Evenmin de bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie vermag dit, gezien verzoeker in die informatie niet wordt betrokken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

### 2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie vermag hieraan geen afbreuk te doen, gezien verzoeker in die informatie niet wordt betrokken en het reëel risico op ernstige schade in de zin van bovenvermelde artikelen *in concreto* moet worden aangetoond. Het vermelden van een algemene toestand van corruptie en occasionele terroristische aanslagen, zonder dat verzoeker daarin wordt betrokken, is daartoe niet dienstig.

Wat betreft het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat de verwerende partij erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een in bepaalde periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Met recht stelt zij dat uit haar informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dit conflict zeer regionaal is en niet in heel Pakistan wordt gevoerd. Aangezien verzoeker niet uit deze regio afkomstig is, kon de commissaris-generaal dan ook terecht stellen dat de situatie in die regio verzoekers terugkeer naar Pakistan niet in de weg zou staan. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Gujrat in Punjab van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER